

“Tenim un planter de músics magnífic, però sense possibilitats de viure de la música”

JORDI BONILLA JULIÀ (VALÈNCIA, 1972)

Músic. Director d'orquestra

Vostè ve d'un lloc amb forta tradició musical.

Això em va ajudar molt, perquè a València vius la música de ben menut. Hi és per tot arreu. Vaig començar als 8 anys al conservatori i a l'escola de dolçaina de Benifaió.

I amb la dolçaina arriba a Tortosa.

Vaig tenir la sort de conèixer Jordi Angelats, que va muntar la primera escola de dolçaina a la ciutat. Allí, molt jovenet, ja vaig descobrir la meua vocació de músic i de mestre. M'agradava ensenyar música.

I veu clar que vol dedicar-s'hi professionalment.

Vaig tocar rock, jazz i música de ball en diversos grups, fins que em vaig decantar per la clàssica. Jo volia viure de la música, però trobava molta incomprensió. A l'institut, els mateixos professors em deien que potser millor estudiar una altra cosa. Avui encara tenim un problema a les escoles amb la música.

Per què?

Es fan poques hores i, de vegades, penso que mal plantejades. En altres llocs, com Alemanya, la música té un major prestigi. I l'explicació la trobem a l'escola. Ensenyen als seus joves a estimar la música de ben menuts.

Com es canvia això?

A l'escola s'ensenyava a tocar la flauta. I està molt bé. Però això té un valor tècnic. El primer i més important és ensenyar a l'alumne a desenvolupar el sentit auditiu. Penso que l'assignatura de música hauria de tenir més a veure en ensenyar a escoltar que no pas a tocar. Si no treballes abans l'oïda, mai no tocaràs bé.

Els músics acostumen a ser bons estudiants.

La música contribueix a crear millors connexions entre els dos hemisferis cerebrals i ajuda a desenvolupar el sentit lògic i el pensament matemàtic. També ens vincula millor amb les emocions.

Important en adolescents.

“A l'Orquestra Simfònica de les Terres de l'Ebre (OSTE) som 200 músics voluntaris que volem apropar la música clàssica al territori, sensibilitzar la societat i una classe dirigent que té poca cultura musical”

FOTO OSCAR LANAU

Al conservatori ho veig cada dia. Els alumnes adquireixen una sèrie d'hàbits com la disciplina, l'esforç i la perseverança.

Com anem de vocacions musicals?

En estes terres, moltíssimes. Tenim un planter magnífic. Però, malauradament, sense oportunitats. És molt complicat guanyar-te la vida fent de músic.

Tenim un mercat molt limitat.

Com ho fem per a omplir els auditoris?

És difícil. Perquè el gruix de la nostra societat no té una mínima base musical per a gaudir-ne. Cal despertar esta sensibilitat. Vam fundar precisament l'Orquestra Simfònica de les Terres de l'Ebre (OSTE) amb esta idea, entre altres.

És una orquestra de voluntaris.

Tenim vora 200 músics de les Terres de l'Ebre, Camp de Tarragona, nord de Castelló i la Franja. Aquí hi ha professionals, amateurs i estudiants. Toquem on ens obren les portes i sense rebre cap remuneració. Ho fem perquè ens agrada i perquè volem fer arribar la música clàssica a la gent del territori. També donem a conèixer l'obra de compositors d'aquí que ja són patrimoni de tots, com Pedrell o Monclús. I de nous, com Josep Ollé, Tomàs Simon o Cristian Launes.

També dirigeix l'Orquestra de Cambra de Tortosa, l'OCTO.

Més petita i només amb músics professionals. Però amb objectius similars a l'OSTE.

Què ha de tenir un director d'orquestra?

A banda de la titulació, la capacitat de saber interpretar què volia transmetre un geni de la música com Bach, Mozart o Beethoven amb les seues composicions. Has de saber traslladar la teua idea de l'obra als músics i, a través d'ells, al públic. Cada peça, cada concert és únic. La música és la més efímera

de totes les arts. Per això és tan especial.

Com és el públic dels seus concerts?

Molt entregat i agraït. A poc a poc ampliant la cultura musical i apreciament els clàssics. Fem concerts per a fer gaudir i per a entrenar l'oïda. Un entrenament que els ajuda a apreciar la bellesa d'una simfonia de Mozart o de Bràhms.

Recomane'm una peça per a aixecar l'ànim.

La 9a simfonia de Beethoven. La va escriure a la recita final de la seua vida. Estava completament sord. No la va sentir mai. Mentre la componia, només escoltava dintre seu. És un cant a la humanitat. L'estem preparant amb l'OSTE per a interpretar-la properament amb un cor de cantaires i de solistes vocals.

Vull aprendre a tocar. Recomane'm un instrument.

El piano li semblarà el més agraït. Però és molt complex. El violí és molt expressiu, però tampoc és fàcil. Pot provar de començar amb algun de vent, encara que de fàcil no n'hi ha cap.

La cultura acostuma a ser la ventafocs en la majoria de governs. No sé si la música se n'escapa.

Si la cultura està maltractada, penso que la música és la que surt més malparada de totes les arts. La nostra classe dirigent té poca cultura musical. Llavors és molt complicat demanar-los sensibilitat. Vista la deixadesa de l'administració, amb la nostra orquestra mirem de suplir este déficit.

Quina és l'assignatura pendent a les Terres de l'Ebre?

Ens cal un auditori en condicions per a fer música simfònica. Avui no n'hi ha cap. Si volem fer territori, en el terreny musical necessitaríem un gran auditori de les Terres de l'Ebre, on bandes i orquestres puguin fer els seus concerts. I una cosa més: els voluntaris de l'OSTE necessitem una seu.